

Народився 3 квітня 1943 р. у с. Глибочок Тростянецького району Вінницької області. У 1963 р. закінчив Вінницький будівельний технікум, а в 1969 р. — КІБІ (спеціальність «Промислове і цивільне будівництво»). Трудову діяльність розпочав монтажником-муляром на будівництві у м. Вінниця, а після завершення навчання у технікумі був направлений на роботу до Києва, де працював інженером у житлово-комунальних організаціях міськвиконкому.

З 1967 р. Іван Олексійович обіймав посади старшого інженера, начальника відділу капітального будівництва у Головному управлінні газового господарства, РО «Укргаз», а з 1977 р. — головного інженера республіканського тресту «Укркомунбуд-комплексія» Мінжитлокомунгоспу УРСР. За цей період у містах і селах республіки побудовано десятки тисяч кілометрів газових мереж, газифіковано понад 1 млн квартир. У 1980 р. І. О. Ямковий був переведений на посаду першого заступника начальника Головного управління Держпостачу УРСР.

З 1983 р. протягом майже десяти років він працював заступником начальника відділу ЖКГ Держплану УРСР та Мінекономіки України. Керував роботою з планування виділення коштів, труб, газової апаратури та інших ресурсів на будівництво газових мереж, об'єктів газопостачання, газифікацію населених пунктів України природним та зрідженим газом, особливо на газифікацію населених пунктів, які постраждали від аварії на ЧАЕС.

Упродовж 1992–1996 рр. І. О. Ямковий був заступником, першим заступником голови Держкомрезерву України. За його участю розроблені та затверджені нормативні запаси природного газу й інших видів палива для безперебійного забезпечення населення природним газом у зимовий період, роботи котельень і інших соціальних об'єктів.

У 1994 р. Іван Олексійович був обраний депутатом Верховної Ради України і працював у комісії з питань бюджету,

Ямковий Іван Олексійович

Інженер-будівельник,
фахівець у сфері газифікації і
газопостачання, управлінець

приділяючи велику увагу розвитку газифікації населених пунктів України.

У 1998 р. І. О. Ямковий став першим заступником генерального директора корпорації «Укрнафтопродукт». Через два роки він очолив новостворену ДК «Газ України» НАК «Нафтогаз України». Компанія постачала природний газ усім споживачам країни, запровадила лише грошову форму розрахунку за його використання. Іван Олексійович приділяв велику увагу технічному розвитку галузі, забезпеченню належного виконання правил безпеки і впровадженню обліку природного газу.

Протягом 2004–2006 рр. він очолював ВАТ «Поліграф-книга» — найбільше державне поліграфічне підприємство, яке входило до складу ДАК «Укрвидавполіграфія». У 2006 р. І. О. Ямковий вийшов на пенсію.

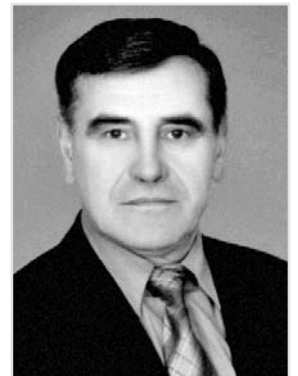
Нагороджений почесними грамотами Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, ювілейною медаллю «В пам'ять 1500-річчя Києва».

Народився 24 березня 1948 р. у с. Ролів Дрогобицького району Львівської області.

У 1967 р. закінчив Дрогобицький нафтовий технікум (спеціальність «Буріння нафтових і газових свердловин»), у 1974 р. — Дрогобицький державний педагогічний інститут («Загально-технічні дисципліни та фізика»). Працював учителем у Вороблевицькій восьмирічній школі, а з 1977 р. — лаборантом, старшим інженером, викладачем, доцентом у Дрогобицькому педінституті. Протягом 1983–1987 рр. Павло Янів навчався в аспірантурі ФМІ ім. Г. В. Карпенка АН УРСР (м. Львів), де під керівництвом акад. В. В. Панасюка підготував кандидатську дисертацію «Розробка методів удосконалення озброєння шарошкових доліт».

У 1994 р. був обраний директором Дрогобицького нафтового технікуму. Павло Петрович велику увагу приділяє підвищенню якості підготовки фахівців середньої ланки для нафтової галузі країни. В технікумі на належному рівні обладнана навчально-матеріальна база: функціонує 38 навчальних кабінетів, 14 лабораторій, комп'ютерні аудиторії, навчально-виробничі майстерні, навчальний полігон бурового і нафтопромислового обладнання тощо. За його безпосередньою участю тут створено навчально-консультаційний пункт Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, налагоджено співпрацю не тільки з цим вишем, а й із Національним університетом «Львівська політехніка», Українським державним хіміко-технологічним університетом (м. Дніпропетровськ), Національним технічним університетом України «Київський політехнічний інститут».

З ініціативи П. П. Яніва на території технікуму побудовано капличку, де встановлена постать Пречистої Діви Марії з маленьким Ісусом на руках. Так вдається поєднувати навчальний процес і національно-патріотичне виховання з основами християнської моралі.

Янів Павло Петрович

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець у сфері
підготовки кадрів, управлінець

Павло Петрович успішно займається науково-дослідною діяльністю. Він видав понад 40 наукових та науково-методичних праць, присвячених проблемам пошуків вуглеводнів, підвищенню ефективності процесу буріння й удосконаленню процесу навчання фахівців для нафтогазової промисловості. Вчений — керівник робочої групи з розробки державних стандартів освіти України з підготовки молодших спеціалістів за спеціальностями «Переробка нафти і газу», «Обслуговування та ремонт обладнання нафтових і газових промислів» та «Експлуатація нафтових і газових свердловин», заступник голови громадської організації «Віра та справедливість», організатор диспутів, конкурсів, екскурсій краєзнавчого і релігійного характеру.

Брав участь у XXII Світовому газовому конгресі (м. Токіо).

Удостоєний звань «Почесний працівник АТ «Укргазпром», «Почесний працівник ДК «Укргазвидобування», «Почесний розвідник надр».